

Od počátku 20. století se naděje dožití při narození zejména ve vyspělých státech zvyšuje rychlostí, která nemá v historii lidstva obdoby. Demografové stojí před otázkou, zda je růst naděje dožití způsoben poklesem výhradně úmrtnosti v mladších věcích, nebo je spojen i s prodlužováním lidské dlouhověkosti. Cílem práce je představit teoretické a analytické přístupy demografie k úmrtnosti v nejvyšších věkových skupinách se zaměřením na kohortní přístup. Teoretická část práce uvádí hypotézy, které se snaží prokázat existenci limitu lidského života. Představeny jsou názorové skupiny autorů podle toho, jaký limit naděje dožití v budoucnu odhadují. Sledována je také diskuze vybraných autorů o metodách používaných pro odhadování vývoje a možného limitu naděje dožití. Pro Francii, Švédsko a Česko je provedena kohortní analýza úmrtnosti osob ve věku 80–105 a více let v generacích 1866–1896. Výsledky ukazují snižování úmrtnosti v nejvyšších věcích ve Francii a Švédsku a její stagnaci u českých žen a zhoršování u českých mužů.